

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

VABILO

III. VELIKI SKUPŠČINI

družbe sv. Cirila in Metoda
na Ptuj

v nedeljo dne 29. julija 1888. leta.

Vspored:

- I. Božja služba pri oo. minoritih ob 1/2 11. uri dopoludne.
- II. Zborovanje v „Narodnem domu“ ob 1/2 12. uri dopoludne.

1. Prvomestnikov nagovor.
2. Tajnikovo poročilo.
3. Blagajnikovo poročilo.
4. Nadzorništva poročilo.
5. Volitev*) jedne tretjine odbornikov. — Izžrebani so bili naslednji udje družbenega vodstva:

1. Matej Močnik,
2. Ivan Murnik,
3. dr. Josip Vošnjak,
4. Andrej Zumer.

6. Volitev nadzorništva (5 udov).*)
7. Volitev razsodništva (5 udov).*)

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani,
dné 11. julija 1888.

Prvomestnik: Tomo Zupan. Podpredsednik: Luka Svetec.

*) Iz §. 16 gl. pravil: Vsako leto izstopi jedna tretjina. Prve dve leti določa žreb vodstvene ude, ki izstopijo. Nadzorniki in razsodniki pa se volijo vsako leto iz novih.

Iz §. 14. Velike skupščine se udeležujejo s posvetovalno in glasovalno pravico: a) Častni družbeniki; b) pokrovitelji; c) udje družbenega vodstva; d) udje družbenega nadzorništva in razsodništva in e) podružnični zastopniki. Število podružničnih zastopnikov se ustanavlja tako, da je na vsakih 50 družbenikov jeden zastopnik; vendar pa mora vsaka podružnica najmanj po jednega imeti.

V Ljubljani 12. julija.

Nemški listi pišejo o dveh dogodljajih, ki sta se ravno kar pripetila na Dunaji, ter pričujeta o tisti ponosni in trdi narodni zavesti, ki je mej nami Slovenci v sedanjih časih le malo priljubljena, Nemcem pa se šteje v čednost.

LISTEK.

Slike kazaške.

Na kazaških mogilah.

Češki napisal E. Jelinek, poslovenil Podvidovski.
(Da je.)

Drugega dne še pred svitanjem me je vzbudil Kazak. Spal sem najdalje: ostali so bili že pripravljani. Ne dolgo potem hiteli smo iz vasi — molče, polni pričakovanja.

Poslednja kočica vasi obrnila je nehote naše pozornost... prav za prav to ni bila kočica, le tožni njeni ostanki. Pred nekoliko dnevi nastal je v njej ogenj in kočica se je izpremenila v pepel. Štirji kakor oglje črni zidovi so moleli kvišku in napravljali neprijeten utis, kakor v obče pogorišče. Toda za to kazaško kočico bi se ne bili niti zmenili, da ne bi bilo še ine okolnosti. Mej vratmi nedavno morda še prijazne kočice stal je Kazak, opiraje se na ožgan hlod. Gledal je tožno pred se, a beranico je imel globoko na obličje potisneno.

Mej nami je bil neki Trofim in ta je vedel

Koristno je, da si take in jednake dogodljaje mi Slovenci v spomin zapišemo, ne iz sovraštva proti Nemcem, nego za vzgled, kako se je nam obnašati, če se nam približujejo kozmopolitični skušnjavci, trdeč, da naj svojega narodnega prepričanja ne pretirujemo, in da naj ostajamo ponižno v ponižnih mejah, ako hočemo uspehov doseči.

Omenjena dogodljaja sta — sledeča. Pri prvem se kaže bolj židovska surovost in odurnost, ali vzlic temu je poučljiv, dokazujoč, da se olikani Nemec tudi pred surovostjo in odurnostjo ne plaši, če meni, da se mu je žalila narodna zavest.

Češka firma naročila je pri Dunajski firmi blaga za dober avstrijski denar. Po pomoti in v naglici se je pripetilo, da se je za naročilno pismo vzel češki obrazec. Z Dunaja je prišel odgovor, da se naročilno pismo ni umelo, in da se od židovskega Dunajskega trgovca zahtevati ne more, da bi kaj tacega umel. Če bi pa češka firma vendar le v češčini kaj naročiti hotela, pristavil je Dunajski trgovec, naj se obrne do njegovega hlapca, ki je več temu jeziku!

Gotovo je bil to surov in neolikan odgovor. Ali nič manj surovi neso Dunajski listi, ki z nekakim ponosom pišejo o tem odgovoru. Vzlic temu je slučaj zelo poučljiv! Predočujte si tega Dunajskega trgovca, ki s krivim svojim nosom tiči v prodajalnici, ter preži, kakor vran nad povodnijo, kje bi se ulovil kak krščanski groš. Tu pa se ponuja veliko dobička, ali o njem ničesar vedeti neče, ter si odbije naročevalca z veliko krutostjo, ker mu je pisal v jeziku naroda, ki broji na milijone, ter gledé olike nikakor ni zaostal za avstrijskimi Nemci, še menj pa za avstrijskimi židi. Če je torej na suhi semitski veji toliko narodnega prepričanja, koliko ga mora biti še le v tistih nemških krogih, ki so z oliko pili tudi pravo in resnično ljubezen do svojega naroda! To je za nas Slovence zelo, zelo pomisleka vredno!

Mnogo pomenljivejši pa je drugi slučaj.

Dné 5. julija t. l. praznovali so Dunajski Čehi na Favoritih slavnost v čast slovanskima blagovestnikoma. Bila je to samo cerkvena slavnost. Zbrali so se v cerkvi na Favoritih, ter častili z molitvijo slovanska svetnika. Naravno, da je pri tej priliki navzočue ogovoril tudi služabnik božji, ter govoril

vse, kar se v tej kazaški vasi godi in rad je tudi pripovedoval.

„To je bila kočica Fedkova in ta kočica mu je zgorela na dan mučnikov Prokla in Ilarija in od tega dne je najrevnejši Kazak mej nami...“ reče Trofim s takšnim glasom, kakor bi imel s Fedkom sočutje.

„In je Fedko ‚molodec‘? — vprašal je Vladimir Vasilevič.

„Molodec je ‚batko‘?“, odgovoril je resno Trofim, a imel je najkrasnejo devojkico iz naše vasi...“

„In je nima več? — segel sem Trofim v besedo.

„Nima, ‚batko‘ nima. Ko je Fedku zgorela kočica in v njej vse, kar je imel imetja, in ko je prišel ob svojo živino, svetovali so njegovej devojkici, da Fedko ničesar ne premore, da jej niti ‚niza‘ na grlo ne obesi. In rekel je tudi njen očim: ‚Ilko, ne govori s Fedkom, govori raji z Jermolo...“

„In kdo je Jermola? —

„Jermola je Kazak, Jermola je imovit...“

„In govori ž njim Ilka? —

„Ne govori.“

„No, govori torej s Fedkom? —

„Tudi ne govori.“

z lece v tistim jeziku, kojega so umeli in ljubili vsi navzočni. Da se je kaj tacega pripetilo v Parizu ali v Londonu, bi se živa duša ne spodtikala, drugače na Dunaji. Tukaj se je sklicala seja okrajnega zastopa, in jednoglasno se je sklenilo, da naj mestni zastop vse potrebno ukrene, da bi se v prihodnje ne ponavljal več tako v nebo upijoč atentat na strogo nemški značaj Dunajskega mesta in njegovega strogo nemškega prebivalstva.

Tu si morate misliti, da so sklepali sivi možje, in ne dijaki, ki radi pretiravajo, udajajoč se utisom prvega, prekipečega naudušenja. Zbrani so bili samo olikani možje, o katerih bi človek sodil, da jih je življenje v svetovnem mestu, kojega značaj mora biti več ali manj kozmopolitičen, opililo in ogladilo, ali vendar so z dijaškim naudušenjem jednoglasno sklenili, da je njihova narodna zavest kruto žaljena, če se Čehom oznanuje božja beseda v češkem jeziku. V prihodnje se ne bomo čudili, če bodo ravno ti sivi možje sklenili, da se imajo v zapor odtirati vsi, ki bi očitno na ulicah ne govorili nemški!

Mi o vsem tem ne pišemo v namen, da bi dražili proti nemškemu narodu v Avstriji. Tega namena nemamo in bi ga tudi imeti ne smeli, ker bi sicer prišli takoj v dotiko z ostro brušenim mečem zakona! Mi tudi proti Dunajskemu sklepu nečemo hujskati, še celo trdimo, da so prav mislili ti gospodje, če so sklenili, da se ima braniti narodna zavest nemškega prebivalstva. Zahtevamo pa, da je tudi nam dopuščeno, kar se je onim dopustilo. Če menijo Nemci, da je narodno prepričanje v njihovi sredi v nevarnosti, in da se mora braniti z najkrutejšim orožjem, smemo tudi mi Slovenci svoje narodno prepričanje braniti, in sicer ne samo z belimi rokavicami, s pokloni in tihimi uzdihi. Nemci, ki imajo na svoji strani toliko olike, toliko bogastva, vskipé ter se boje pred propadom, če se je samo jedna češka besedica pregovorila v Dunajski cerkvi, mi Slovenci pa naj bi mirmi ostali, ko smo na meji, revni, maloštevilni, in ko nam vendar od vseh stranij preté s ponemčevanjem in s potujčenjem! Zategadelj naša narodna zavest nikdar ne mora biti prevroča in prekipeča; zategadelj naj si posebno naša mladina, ki se tako rada ohladi, če je le zapustila univerzo, v izgled postavi Dunajske gospode, ki so

„S kom torej govori?“

„Z nikomer ne govori.“

S tem smo prenehali govoriti o Fedku. Našim očem so se baš pokazale mogile in tu je moralo prav vse ostalo odstopiti. Morda jedini jaz nisem nehal misliti na Fedka; ta zamišljena njegova postava na pogorišču rodne kočice je imela mnogo zanimivega na sebi. To je bil čist Ukrajinec.

Za tem smo dospeli do samih mogil. Laskavim čitateljem bi rad obširno popisal, na kakov način se stopa v grobe ukrajinskih prastanovnikov, ali to ne spada v omejeni okvir te slike. Dotaknem se te reči le z nekoliko besedami.

Naše mogile je sam Vladimir Vasilevič takoj proglasil „za zelo imenitne eksemplare“. Imele so v sebi vse, kar pravega starinoslovca mora milo razčuliti, t. j. bile so obsežne. Razdelivši se na skupine, nad katerimi je imel glavno „veliteljstvo“ seve Vladimir Vasilevič, šli smo na delo. Meni je zaupal dobrotljivi starinoslovec mogilo molečo iz zemlje na vzhodnjem konci skupine. Ali kmalu sem spoznal, pa bi se brez pomočnika preveč utrudil in ker zame že ni nihče ostajal, poslal sem na dobro srečo po Fedka. (Dalje prih.)

v dejanskem življenju ohranili si svoje mladosti ideale, in ki se v sivi starosti ne sramujejo z mladostnim vskipenjem pričati o tem, da je vsakemu narodu, ki se rešiti hoče, pred vsem potrebna neomahljiva, goreča in skrajna narodna zavest!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 12. julija.

Predno se snide češki deželni zbor, snidejo se nemški deželni poslanci v Pragi in se bodo posvetovali, ali bi se še dalje kujali. Najbrž bodo sklenili, da še ne pojdejo v zbor. To pa tudi dosti ne škoduje, kajti vlada se je že preverila, da se tudi izhaja brez njih.

Dunajski Nemci so kar besni, da je bila češka propoved v župnej cerkvi v X. okraji. Okrajni predstojnik Bauer sklical je izredno sejo okrajnega odbora. Sklenili so se zaradi tega pritožiti pri predsedstvu občinskega sveta in zahtevati, da se odstrani župnik, ki je dovolil češko propoved.

Govori se, da hočejo volilci zopet voliti Schönenerja, če tudi ne more biti poslanec. S tem hočejo pokazati, da odobravajo njegova načela. Dunajski listi opozarjajo volilce, da bi to bilo kaznjivo dejanje.

Vnanje države.

Bolgarska vlada je podvojila carino na uvoz ruskega špirta. Nemški zastopnik v Sofiji, ki zastopa tudi ruske koristi, se je zaradi tega pritožil pri vladi. Ministerstvo se baje ne bo zmejnilo za to pritožbo. — Poslednji čas je bila začela Bolgarija Turčiji plačevati vzhodno-rumeljski danj. Ker je Turčija povišala carino, da ovira bolgarsko trgovino in neče skleniti železniške pogodbe, kar jako škoduje Bolgariji v narodnogospodarskem oziru, predlagal je finančni minister, da se daljše plačevanje vzhodnorumeljskega kredita ustavi. Ministerski svet se bode v prihodnji seji bavil s to zadevo.

Madjarski listi so nedavno zahtevali, da bi se veleposlanik pri ruskem dvoru Wolkenstein prestavil v London, v Peterburg pa poslal kak Madjar. „Novoje Vremja“ jako smpatično pozdravlja ta predlog, in tem povodom napada Wolkensteina. Če se želja Madjarov izpolni, bode vsaj ruska diplomacija mogla govoriti s pametnim politikom. Nadalje ta list obžaluje, da je Rusija mesto generalnega konzula v Budimpešti tako malo cenila, tja bi morali pošiljati odlične moči. Zopet nov dokaz, da Rusi razmer v Avstriji ne poznajo, ko se nakrat tako nauđušujejo za Arpadovce. Morda misli „Novoje Vremja“, da se Madjari iz ljubezni do Rusije toliko zadnji čas zanimajo za ruski jezik. Omeniti nam je, da je že pred leti ta list bil priobčil več člankov, v katerih je proslavljal Madjare in jim priporočal, da naj se sporazumijo s Slovani. Nek ruski pisatelj je je pa bil v nekeji knjigi uvrstil mej narode s slovansko kulturo. Ko bi se Rusi poučevali o avstrijskih razmerah iz avstrijskih slovanskih novin, seveda bi drugače sodili o avstrijskih razmerah. Če pogledate ruske liste, vidite, da navajajo le, kaj pišejo avstrijske nemške novine, le redko je naveden kak slovanski list. Ruski listi se še večinoma laskajo Nemčiji, samo nekateri že spoznavajo, da od nemškega prijateljstva Rusija nema ničesar pričakovati. Hudo pa vsi ruski listi napadajo Avstrijo. Očitajo jej, da bi rada prouzročila vojno in tudi Nemčijo vanjo zamotala. Nemcem svetujejo, da naj pretrgajo zvezo z Avstrijo, da se izognejo velikej vojni nevarnosti.

Italijanski parlament bode še ta teden zaključil zborovanje. Poslednje tedne je zbornica itak bila slabo obiskovana zaradi velike vročine. Mnogi poslanci bili so že odšli na svoja letovišča. Najvažnejša stvar, katero je sklenil parlament v tem zasedanju, je nov kazenski zakon. — Masavo hoče italijanska vlada zaradi tega si popolnoma prisvojiti, da bode mogla obdati tuje trgovce. To pa ne bode po volji Angliji in Franciji, ker je več angleških in francoskih trgovcev v Masavi.

Nemška vlada pripravlja zakon, da tujci ne bodo smeli imeti posestev v Alzaciji in Loreni. Francoski državljani, ki imajo posestva v teh dveh pokrajinah, je bodo morali prodati. Koliko hrupa je bilo po nemških oficijoznih in nezavisnih listih, ko je Rusija bila izdala podoben ukaz za Poljsko, sedaj jo pa namerava Nemčija posnemati. Nemci tekoj kriče, če jim kje drugej storé kako krivico, a sami pa hočejo zatirati vse druge narodnosti.

Belgijska vlada hoče 200.000 pušk repetirk naročiti v Steyru za novo oboroženje vojske. Dala bode zanje 15 milijonov frankov. — Belgijski liberalci sedaj, ko so propali pri volitvah, odločno zagovarjajo razne reforme. Tako zahtevajo občno vojaško dolžnost, obligatorični pouk in razširjenje volilne pravice. Celo zmerni liberalci se sedaj nauđušujejo za take reforme, če tudi poprej neso hoteli slišati o nikakem razširjenji volilne pravice.

Dopisi.

Iz Dola dne 9. julija. [Izv. dop.] Bralno društvo naše priredilo je včeraj veselico v proslavo 40 letnice cesarjeve. Navzlic neugodnemu vremenu,

katero je že jedenkrat prouzročilo, da se je veselica morala prestaviti, zbralo se je na vrtu, s cesarskimi in narodnimi zastavami okrašenem in v gostilni Levčevi polno občinstva domačega in iz bližnjih krajev. Tudi več gospodov in dam iz Ljubljane ni strašil dež in slaba pot, udeležiti se pomenljive te veselice.

Predsednik društva pozdravil je vse zbrane s krepkim jedernatim nagovorom, razložil, kako veliko svečanost praznuje komaj triletno, pa vendar že dobro ukoreninjeno društvo, poudarjal težko breme vladarjevo, zraven pa visoko blagodušnost ter sklenil nagovor s trikratnim „Slava in Živio!“ kateremu klicu so se vsi nauđušenega srca pridružili.

Predstavljal je se potem na prostem, prav ukusno napravljenem odru igra „V Ljubljano jo dajmo“ prav gladko in reči se sme izvrstno, tako, da se nihče ni nadejal takega uspeha. Po predstavi bila je prosta zabava, plesalo se je živahno. Mej počitkom pa so se pevale narodne naše pesni. Omeniti moram še jako dobre predstave žive podobe „Avstrija“ pri bengaličnem razsvetljenji.

Konečno je predsednik še jedenkrat napil na zdravje predobremu našem očetu: Naj ohrani nam Bog presvetlega našega cesarja. Godba zaigrala je cesarsko himno, vsi so stoje poslušali in navdušeno klicali, Slava mu!“

Veliki koncert „Glasbene Matice“ dne 8. julija 1888.

(Dalje.)

Prišla je na vrsto 4. točka programa: Sarasate-Fišerjeva „Fantazija o Faustu“, katero je sviral na kontrabasu gospod Blaž Fišer, spremljal ga je na glasoviru gospod vitez Ohm Janušowsky. — Obiskoval sem že kot mali dečko koncerte in čul sem o svojem življenju mnogo izvrstnih, slovečih umetnikov, toda virtuoza na kontrabasu še nisem slišal. Ta točka programa bila je torej za-me in mislim tudi za vse druge poslušalce najbolj zanimiva. Če se pomisli, da je kontrabas že po svoji obliki jako neukreten in celo komičen videti in če se zna, kako težavno je izvabiti temu štokljastemu instrumentu prijetne glasove, čuditi se je, da se še kdo najde, ki se trudi naučiti se virtuožno igrati na njem. Kontrabas (violon) je pač v orkestru neobhodno potreben instrument, ker naglašá z globokim, ostrim glasom temeljne tone. Navadno se torej rabi kontrabas le za markiranje temeljnih glasov in ne piše se zanj pasaj, figuriranih stavkov ali pa dvoprimek, ker je jako težavno kaj tacega na temu instrumentu čisto igrati. In vendar so se lotili nekateri mučnega učenja in trudapolne vaje, da so jeli rabiti kontrabas za soloinstrument. Kar sem čital o virtuozi na kontrabas, so bili do zdaj: Dragonetti, Müller, Eishold, Slama, Hause in Bottesini najbolj sloveči. Dandanes ga ni, vsaj kar je meni znano, nobenega takega virtuoza. Naš rojak, gospod Blaž Fišer, je torej specialist prve vrste in pravi fenomen, kateri izvablja svojemu velikanškemu instrumentu čudovite glasove in igra na njem najtežje pasaje s tako gibčnostjo in sigurnostjo, da bi slušatelj skoro mislil, da čuje virtuoza na goslih. Ker je vrhu tega g. Fišer majhne postave, mora vsakdo čuditi se, kako mu je mogoče na violonu igrati varijacije na motive Gounodove opere „Faust“ z ono milino in nežnostjo, kakor smo to čuli v nedeljo. Čeravno je huda, skoro nestrpljiva tropična vročina v dvorani ovirala malo virtuoza, da ni mogel vseh glasov tako čisto igrati, kakor jih zna pri ugodnejši temperaturi, ker so strune opuščale in so tudi strune na glasovirju vsled vročine odjenjale, je vendar presenečil vse poslušalce s svojo čarobno igro. Kaj tacega še nismo čuli. Vsacemu naj bo žal, kdor ni slišal te izredne produkcije. Fišer je že danes poznat na Dunaji kot najboljši kontrabassist in je profesor v Kaiserjevem glasbenem zavodu. Pa ne samo na kontrabas, tudi na goslih, na klavirju in na citrah zna igrati in poučuje tudi na teh instrumentih.

Da je občinstvo z gromovitim ploskanjem klicalo na óder virtuoza tako dolgo, da se je želji udal in zopet prijel za instrument ter začel igrati daljšo introdukcijo, po katerej je brez spremljevanja zasviral Miroslav Vilharjevo celemu slovenskemu narodu znano in preljubljeno pesen: „Po jezeru bliz Triglava“. Celo pesen igral je s flažolet-glasovi tako čisto in zvonko, da smo kar strmeli in nauđušeni živioklici doneli so od vseh stranij mlademu slovenskemu umetniku, kateri more v kratkem zasloveti po vsem muzikalnem svetu. Tudi njemu se

je podaril lep lavorjev venec s trakovi in tudi njemu polagam na srce, da ne zabi v svoji sreči in slavi slovenske svoje domovine, slovenskih svojih rojakov in tudi njega pričakujem prav kmalu v našo sredo, da bodedo zopet priliko imeli občudovati njegovo virtuozičeto na kontrabas. Gosp. Fišerju pa bode treba, da se poda po svetu v večja mesta na koncertovanje, s tem si bo pridobil svetovno slavo in prislužil tudi mnogo denarja in to mu želimo iz polnega srca. V dubu ga bodedo spremljali na vseh njegovih potih ter ponosno kazali nanj, da je naš, da čuti in živi za čast svojo in svoje domovine. Slava Ti!

(Kouec prih.)

Odbor za nabiranje krajepisnih imen

sestavil je uprašanja zastran krajepisnih imen ter želi in prosi vse rodoljube še jedenkrat, da ga zdušno podpirajo. Ta uprašanja (in točke) so:

- Politična občina: . . . spadajoča pod faro: . . .
- I. Iz katerih prejšnjih občin je nastala sedanja občina in ali ta občina (ali katera vas v njej) ni imela prej drugega imena?
 - II. Ali je v občini kak grad ali samostan, ali so kake grajske ali samostanske razvaline, ali pa kake druge znamenitosti zgodovinske, ali pa tudi prirodne (n. pr. jame, rudniki slatine, toplice itd.)?
 - III. Imena trgov, vasij, selišč, manjših okolic, posamičnih polj, njiv, travnikov, gozdov i. t. d.
 - IV. Imena gor, hribov, gričev, klancev, sotesk, dolin i. t. d.
 - V. Imena rek, potokov, studencev, izvirkov, jezer, ribnjakov, kalov, močvirij i. t. d.
 - VI. Spada li cela občina ali spadajo le posamični deli njeni pod kako širše krajepisno ime, katero ima ves kraj (okolica), in kateri so ti deli? N. pr. Sorško Polje, Suha Krajina, Slovenske Gorice, Mursko Polje i. t. d.
 - VII. Naj se kratko omenijo važne zgodovinske dogodbe, ki neso obče znane in se pripovedujejo.

Opomnje.

1. Imena, spadajoča pod II, III, IV in V naj se uredijo in razvrsté po katastralnih občinah, ako je namreč sedanja občina iz njih nastala.
2. Pri vsakem imenu pod II, III, IV in V zapiše naj se tudi nemško ime, ako se rabi.
3. Pri imenih pod III (trgi, vasi, selišča) naj se zapiše, kako se glasi na uprašanje kje, kam in od kod, in kako se glasi ime prebivalcev in adjektiv (pridevnik) iz tega imena. N. pr. Kámna Gorica, v Kámni Gorici, v Kámno Gorico, iz Kámne Gorice, Kámničan, kámniški; Ig, na Igu, na Ig, z Iga, Izánc, iški in izánski.
4. Vsako ime naj se zapiše z akcentom.
5. Ako ljudstvo ime drugače izgovarja, nego se navadno piše, naj se to pripiše natančno tako, kakor dotično ime ljudstvo v narečji izgovarja.
6. Odgovori naj se zapisujejo po zgoraj naštetih točkah s pristinjenimi številkami.

Teh tiskanih uprašanj ne more odbor razposlati na jedenkrat po vsem Slovenskem, ker bi to bilo pretežavno, in zato si je razdelil delo. Najprvo bode torej razposlal uprašanja na Gorenjsko, kar se bode zgodilo še ta teden.

Vsak nabiratelj krajepisnih imen izvoli naj odgovoriti na vseh VII uprašanj. Tudi na opomnje naj se vsakdo ozira, ker vse to je zelo važno. Najbolje bode pač, če bodo nabiratelji v živi dotiki z odborom v Ljubljani. Ako bi kateri nabiratelj želel pojasniti, naj le piše odboru v Ljubljano, kateri bode rad ustregel vsaki želji. O vsaki stvari se je treba posvetovati, pogovarjati in dopisovati.

Slovenci po Gorenjskem! Do vas se obrača odbor najprvo. Le skupno na delo zdaj! Ako je odbor morda katerega rodoljuba prezrl, kar je pač lahko mogoče pri tolikem poslu, in ako odbor ni poslal uprašanj temu ali onemu gospodu v tej ali onej fari, to prosi, naj se gospodje sami oglasé pri odboru, kateri bo jim rad poslal dotična uprašanja.

Domače stvari.

(Dnevni red seji Ljubljanskega občinskega sveta) v petek 13. dan julija ob

6. uri zvečer v mestni dvorani. 1. Naznanilo prvo-sedstva. 2. Poročilo vodovodnega odseka o načrtih za Ljubljanski vodovod.

— (V „Glasbene Matice“ šoli) bili se te dni javni izpiti. Kdor je bil pri teh izpiti prisoten, prepričal se je o gojencev izvrstnem napredku v petji, godbi in sviranju na glasovirju, kakor tudi o tega zavoda važnosti in koristi. Mi bili smo prisotni samo pri glasovirskem oddelku, katerega poučuje gosp. Ohm pl. Janušovsky, a bili smo naj-prijetnejše presenečeni. Zaporedoma nastopalo je 35 gojencev in gojenk, počenši z malo, jedva 6 letno deklico do razcvitajočih se gospodičin, od najjednostavnejše skladbe do krasnih umotvorov Chopinovih, Beethovenovih, Weberjevih, Mendelssohnovih, Dvořakovih, Jenkovih in Vilharjevih itd. Vse vršilo se je gladko, vse je pričalo, da so se gojenke in gojenci jako vrlo izvežbali in da je „Glasbena Matica“ najvažnejši zavod za glasbeno izobražbo.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) je prosila znižane vožnaje za udeležnike velike skupščine na Ptuj. Dne 4. julija je glavno ravnateljstvo južne železnice na Dunaji odgovorilo z odlokom št. 3781 družbenemu prvomestniku, da tej prošnji žalibog (leider!) ne more ustreči.

— (Osobna vest.) Gosp. Alojzij Pesarič, deželnega sodišča svetnik pri okrožnem sodišču Celjskem stopil je zaradi bolehnosti v pokoj.

— (Na slovenskem oddelku kmetijske šole v Gorici) razpisano učiteljsko službo podelil je deželni odbor začasno g. Dominku iz Kobarida.

— (Slovenska pohlevnost.) V Čačah v Ziljski dolini bila je dne 13. junija birma. Dan poprej okrasili so cerkev in farovž, poleg cesarskih zastav razobesili tudi dve narodni trobojnici. Nihče drugi se ni nad tem spodtikal, kakor tamošnji graščak Holenia in njegov opravitelj Warto. Naši ljudje bili so res tako ponižni in boječi, da se tema Nemcema na ljubo narodni zastavi odstranili. Gledé zastave svoje moramo biti bolj kotljivi in najvestneje braniti njeno čast, to zahteva narodni ponos, ki se pa žal še le homeopatično pretaka po naših žilah. Ako graščaku prusaku ne ugaja zastava naša, naj si pa pomaga.

— („Popotnik“) List za šolo in dom“ ima v svoji 13. številki naslednjo vsebino: Kako so goji v šoli sočutje. — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. — Botanični listi. (Spisal Fr. Kocbek.) — V zadevi „zaveze slovenskih učiteljskih društev“. — Poročilo o pošiljatvah za „Prvo slovensko stalno učiteljsko razstavo“ Pedagoškega društva v Krškem. — Dopisi. — Novice in razne stvari. — Natečaji.

— („Rogača“) izšla je 13. številka z raznovrstno vsebino.

— (Zrelostni izpiti.) Na učiteljski Mariborskem delalo je izpit 16 javnih gojencev in 4 privatisti. Jeden napravil je izpit z odliko, 17 jih je dobilo spričevalo zrelosti, dva privatista sta odstopila. — Na gimnaziji Mariborski oglasilo se je k maturi 15 osmošolcev. Izmej teh napravilo jih je 5 izpit z odliko, 7 jih je dobilo spričevalo zrelosti, 2 morata skušnjo ponavljati, 1 propal je za leto dni. — Na gimnaziji Celjski je izmej 20 abiturientov 6 napravilo izpit z odliko, 12 jih je dobilo spričevalo zrelosti, 2 morata izpit ponavljati.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda) za Pliberk in okolico ima svoj prvi občni zbor dne 15. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni gospoda J. Miklavca v Šmihelu.

— (Konjska dražba.) V soboto dne 21. t. m. dopoldne ob 10. uri bode na Cesarja Josipa trgu v Ljubljani 7 cesarskih žrebcev na javni dražbi na prodaj.

— (Kmetijsko predavanje na Breznici) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gospod Gustav Pirc v nedeljo 15. t. m. popoldne po cerkvenem opravilu.

— (Na Vrhnikih) treščilo je v ponedeljek ob 12. uri v Perdeljevo hišo. Strela zadela je v veži gospodarja in omamila ter iz veže skozi zid preskočila v hišo, kjer je omamila otroka in osmčila neko podobo ter užgala streho, s katere se je ogenj razširil še do soseda. Požarni bramborci, domača in Vrdska, bili sta takoj na lici mesta in sta udušili požar. Pogorelec bil je zavarovan.

— (Toča) letos hudo gospodari ter prouzročuje velike škode. Kakor smo včeraj javili, padala je v Veršci debela kakor golobja jajca. Jednaka, da, še debelejša padala je pred nekoliko dnevi v hrvatskem Primorju. Gosp. L. nam je pravil, da je zvagal

štiri zrna in tehtala so jeden kilogram in 16 dg.

— (Iz toplic.) Na Slatino došlo je doslej 630 v Laški trg 366, v razne kraje okolu Vrbskega jezera 1102 osebi.

— (Program) delitve premij za govejo živino, ki bode v Dolenjem Logatci v ponedeljek dne 23. julija 1888. Slavno c. kr. ministerstvo kmetijstva je na predlog c. kr. kmetijske družbe Kranjske blagovolilo dovoliti, da se v Dol. Logatci za no tranjsko stran napravi delitev premij za govejo živino, in je v ta namen dovolilo potrebn denar. Cilj in konec tej razstavi in delitvi premij je: a) Da se živinorejci te strani dežele in pa cele Kranjske s primerjanjem goved različnih krajev spodbudijo v napredek živinoreje in o njem poučijo; b) da se razvidi uspeh, ki se je vzlasti s pripomočjo državne podpore dosihmal dosegel pri reji naše domače goveje živine; c) da se glede na postavlo zoper govejo kugo od leta 1879 več goveje živine izredi in oživi kupčija z domačo živino ne le doma na Kranjskem, temveč tudi v vnanje dežele. 1. Pravice do premij v Logatci imajo vsi živinorejci pol. okrajev Logaškega in Postojnskega ter sodniškega okraja Vrhniškega. 2. Na razstavo pripeljana živina se postavi na določeni prostor v Dol. Logatec. Do 9. ure dopoldne mora pa vsa živina na mestu razstave biti, in sicer posebej junci, in posebej telice in posebej krave na ograjah privezane. Vsak lastnik mora sam skrbeti, da ima njegova živina hlapca ali deklo, ki živini streže. 3. Živina, katera hoče premije deležna postati, mora že najmanj pol leta lastnina tistega gospodarja biti, ki jo razstavi. To mora razstavnik dokazati s spričevalom svojega županstva. 4. Može, kateri bodo sodili premiranje živine, se izbero po dotičnem predpisniku c. kr. ministerstva kmetijstva in se morajo ravnati po propisih za to določenih. 5. Kdor je premijo dobil, se mora s posebnim pismom zavezati, da bode spolnil vse, kar imenovani ministerski predpisnik veleva, ter da bode premirano goved najmanjje jedno leto za pleme obdržal. 6. V razstavo se pripuščajo: junci (biki), ki so 1/2 do 3 leta stari, breje telice, ki so najmanj dve leti stare, molzne krave, ki so imele jedao, dvoje, tri, štiri ali k večjemu 5 telet. Goved sme biti izvirnega Marijadvorskega, Muriškega, Belansko-Pincgavskega plemena in pa mešana domača živina z gorej imenovanimi 3 rodovi ali pa tudi z drugimi zlahtnimi rodovi ali pa tudi čisto domača živina. 7. Za izvirne rodove so odločene državne premije tako-le: I. premija za biko: 40 gld., II. premija za biko: 30 gld., III. premija za biko: 25 gld., IV. premija za biko: 20 gld., V. premija za biko: 20 gld.; I. premija za telice: 25 gld., II. premija za telice: 20 gld.; I. premija za krave: 30 gld., II. premija za 25 gld. skupaj 235 gld. Za lepo mešana živino in za domačo živino so odločene državne premije takole: I. premija za biko: 30 gld., II. premija za biko: 25 gld., III. premija za biko: 20 gld., IV. premija za biko: 20 gld., V. premija za biko: 15 gld.; I. premija za telice: 15 gld., II. premija za telice: 10 gld.; I. premija za krave: 20 gld., II. premija za krave: 15 gld., skupaj 170 gld.

Od centralnega odbora c. kr. kmetijske družbe za Kranjsko

V Ljubljani, 7. julija 1888.

Jos. Fr. Seunig,
predsednik.

Gustav Pirc,
tajnik.

— (Na Primorskem) razpisane so naslednje učiteljske službe: V Podgradu služba učitelja in vodje. V Brezovici in v Lipi učiteljski službi tretjega razreda, vse te s slovenskim, v Klanci pa učiteljska služba tretjega razreda s hrvatskim učnim jezikom. Prošnje v 4 tednih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kiel 11. julija. Po cesarskem ukazu z dne 8. julija izdadó se glede prihoda in odhoda cesarjevega posebna povelja načelnika admiralstva. Cesar ukrca se na oklopnico „Hohenzollern“ in spremljata ga prva in druga divizija manevrskega brodogva in torpedsko brodogve. Odhod bode dne 14. t. m. dopoldne. Torpedsko brodogve povrne se iz Bülka v Kiel.

Pariz 11. julija. Pri Noveautu razbili so nepoznanci nemške mejne kole.

Berolin 11. julija. Kabinetski ukaz cesarjev določuje, da naj komisija, sestavljena po cesarji Frideriku za zgradbo cerkve v Berolinu, svoje delo nemudoma prične.

Dunaj 12. julija. „Neue freie Presse“ javlja: Tudi letos snideta se Kalnoky in Bismarck tekom poletja, kraj in čas sestanka pa še nesta določena. Najbrže bode koncem avgusta, ali pa prve dni septembra. — „Politische Correspondenz“ javlja in Beleggrada: Kraljevič se v 48 urah semkaj pričakuje.

Razne vesti.

* (Prekop Perekopa.) Rusija se je lotila novega orjaškega dela: začela je namreč prekopovati ono ozko ozemlje, ki veže poluotok Krim z Rusijo. Kanal, ki bo ga tukaj napravila, bo držal od Perekopa čez Gončar, Sivaš do Geričeska, ter bo dolg 111 vrst. Širok bo v znožji 65 čevljev, globok pa 12 čevljev. Delo bo trajalo blizu 5 let. Na vsakem koncu se bo kanal razširil v luko. Stroški so proračunjeni na 85 milj. rubljev. Ko bo kanal dovršen, skrajšala se bo morska vožnja mej lukami Azovskega morja in lukami na severnem robu Črnega morja silno; sedaj n. pr. znaša morska pot iz Odese do Marijopolja 434 morskih milj, po dovršenji kanala pa še samo 295. Barkam gredočim iz Azovskega morja v Odeso, Očakov, na ustje Dnjepira itd. ne bo treba več pluti okolu Krima, ter njim v služaji vojne ne bo treba se bati sovražnega brodogva. Največ bo služil kanal prevozu premoga iz premogokopov ob Donu, tako da bode tudi ob času vojne dobivalo rusko brodogve varno in hitro potrebno kurivo.

Zahvala.

Nenavadni uspeh, katerega je dosegla „Glasbena Matica“ z velikim koncertom dne 8. julija t. l., podaje podpisnemu odboru povod, gospodom: opernemu pevcu Franu Pogachniku, profesorju Blažu Fišerju, vodji glasbene šole Franu Gerbiću, Juliju vitezu Ohm-Janušovskemu in vsem drugim gg. pevcem, kakor tudi gojencem „Matične šole“, ki so s svojim požrtovalnim sodelovanjem pripomogli, da se je ta koncert tako sijajno izvršil v ponos naši mili slovenski domovini, izreka odbor svojo presrečno najtoplejšo zahvalo, zajedno nadejaje se, da bode tudi v bodoče ob jednakej priliki združili se v polnem številu, kajti „v združbi je moč in napredek“. V to ime kliče Vam srčno:

„Na svidenje!“

odbor „Glasbene Matice“.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331-158)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Listnica upravnitva: Gosp. G. S. v B.: Narodno stane 1 gld. 90 kr.

Tujci:

9. julija.

Pri Slonu: Wester. Fischbach, Sigmund, Schuberl z Dunaja. — Heinrich iz Prage. — Sebittsh iz Celovca. — Dežela iz Idrije. — Koritug iz Stariga trga. — Distler iz Stutgarta. — Caputo iz Trsta.

Pri Maliti: Dinkel, Wedekind, Polzer, Lamprecht z Dunaja. — Moravetz z Beljaka. — Stjepišniš iz Kranja. — Hauff iz Kočevja.

Pri južnem kolodvoru: Seitz iz Budimpešte. — Müller z Knitelfelda

Pri avstrijskem cesarju: Perinšek iz Pulja. — Kramar iz Kranja.

Pri bavarskem dvoru: Hiris iz Kočevja. | Jenker iz Trsta.

Umri so v Ljubljani:

10. julija: Franca Tanko, uradnega sluga hiš, 29 1/2 let, Rimska cesta št. Brigicjevo boleznijo. — Marija Hartmann, klobučarjeva žena, 52 let, Karlovska cesta št. 6, za jetiko.

11. julija: Karol Pance, gostilničar, 36 let, sv. Jankova trg št. 11, za vnetico možganske mreže.

12. julija: Alojzij Varšek, mizarjev sin, 3 mes, sv. Petra cesta št. 62, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

| Dan | Čas opaževanja | Stanje barometra v mm. | Temperatura | Vetrovi | Nebo | Mokrina v mm. |
|------------|----------------|------------------------|-------------|----------|---------|---------------|
| 10. julija | 7. zjutraj | 736.2 mm. | 14.2° C | sl. sev. | d. jas. | 1.10 mm. |
| | 2. popol. | 734.2 mm. | 20.4° C | sl. svz. | obl. | dežja. |
| | 9. zvečer | 733.0 mm. | 14.8° C | sl. jvz. | d. jas. | |
| 11. julija | 7. zjutraj | 733.7 mm. | 13.2° C | brevz. | obl. | 5.40 mm. |
| | 2. popol. | 730.6 mm. | 22.0° C | sl. jz. | d. jas. | dežja. |
| | 9. zvečer | 729.8 mm. | 18.0° C | sl. jz. | obl. | |

Srednja temperatura 15.4° in 17.8°, za 2.5° in 0.9° pod normalom.

| | včeraj | — | danes |
|--|------------|----------|------------|
| Papirna renta | gld. 81.05 | — | gld. 80.75 |
| Srebrna renta | 82.40 | — | 82.40 |
| Zlata renta | 112.45 | — | 112.45 |
| 5% marcna renta | 96.55 | — | 96.35 |
| Akcije narodne banke | 878.— | — | 876.— |
| Kreditne akcije | 310.50 | — | 307.60 |
| London | 124.95 | — | 125.— |
| Srebro | — | — | — |
| Napol | 9.90 | — | 9.91 |
| C. kr. cekini | 5.90 | — | 5.91 |
| Nemške marke | 61.20 | — | 61.25 |
| 4% državne srečke iz l. 1854 | 250 gld. | 134 gld. | 25 kr. |
| Državne srečke iz l. 1864 | 100 | 168 | 50 |
| Ogerska zlata renta 4% | 102 | 102 | 15 |
| Ogerska papirna renta 5% | 89 | 89 | 80 |
| 5% štajerske zemljišč. odvez. oblig. | 105 | 105 | 50 |
| Dunava reg. srečke 5% | 100 gld. | 120 | — |
| Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi | 127 | 127 | 50 |
| Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice | — | — | — |
| Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice | 100 | 100 | 10 |
| Kreditne srečke | gld. 184 | — | 75 |
| Rudolfove srečke | 0 | 21 | 25 |
| Akcije anglo-avstr. banke | 120 | 109 | — |
| Tramway-društ. velj. 170 gld. a v. | 225 | 225 | 75 |



Tužnega srea naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš predragi soprog, oziroma oče, gospod

KAROL PANCE,

gostilničar,

danes zvečer ob 8. uri, po prejemu svetih zakramentov za umirajoče, v 37. letu svoje starosti, po kratki in mučni bolezni, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo dragega umrlega se bode v petek dne 13. julija t. l. popoldne ob 6. uri iz hiše št. 11 sv. Jakoba trg k sv. Krištofu k večnemu počitku preneslo.

Sv. maše se bodo brale v mnogih cerkvah. Nepozabljivi ranjki bodi priporočen vsem prijateljem in znancem v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 12. julija 1888.

Ana Pance,
soproga.

Ignacij, Fran, Alojzij, Jozefa,
otroci. (487)

Mitničar,

vesten, z malo kavcijo, se takoj vsprejme.

Vpraša naj se pri mitniškem pregledniku v Črnučah (mitniška postaja). (486)

Specerijsko podjetje

v jako prijazen okrožnem mestu Štajerske, na dobro obiskovanem kraju, z velikimi prostori za stanovanje, prodajalnico, magacin in klet proti cenam najemini, z zalogo blaga od 3000—4000 gld. vrednosti in letnim prometom 16.000—18.000 gld., **proda se takoj z inventarjem vred.** — Ponudbe vsprejema Fran Müller-jev Annoncen-Bureau v Ljubljani. (472—2)

Štev. 8513 ex 1888.

Razglasilo.

Po §. 60 zakona o sladornem davku z 20. junija 1888. l. (drž. zak. št. 97) je vsakdo, ki bode v 1. dan avgusta 1888 imel zalogo davku podvrženih sladornih izdelkov, to je pšnega sladorja ali kakeršnega koli sladorja jednake vrste (trsnega sladorja) vsakeršne čistosti, izimši jedino le za človeški užitek neraben sirup, več nego 100 kilogramov, dolžan v treh dneh po 1. avgustu, t. j. do **3. avgusta 1888. l.** omenjenih izdelkov čisto težo, kakor tudi kraj in prostore, kjer so hranjeni, **pismeno** naznaniti dotičnemu c. kr. finančne straže oddelku ali pa pristojnemu c. kr. glavnemu davčnemu, oziroma davčnemu uradu.

Davka od takratne zaloge sladorja pa njega lastniku ne bode treba odrajtati.

To zakonito določilo se daje na obče znanje s pristavkom, da se bode vsakdo, ki bi opustil ali toli napačno napravil propisano naznanilo, da bi iznašal razloček med naznanjeno in resnično množino sladorja, ki ga ima v zalogi, več nego 5 odstotkov, kaznjeval z 11 gld. za vsakih 100 kilogramov nenaznanjega, oziroma tiste množine sladorja, za kolikor bi bilo naznanilo pogrešno.

Golice (tiskovine) za omenjena naznanila dobivale se bodo od 30. julija 1888. l. naprej pri vseh c. kr. glavnih davčnih uradih in davčnih uradih na Kranjskem proti povračilu stroškov za papir in tisek.

C. kr. finančno ravnateljstvo za Kranjsko,

v Ljubljani, dne 9. julija 1888.

Poezije
SIMONA GREGORČIČA.

II. zvezek. — Založil Josip Gorup.

Dobivajo se samo pri meni. Broširane po 1 gld., s pošto 5 kr. več; elegantno vezane po 1 gld. 60 kr., s pošto 5 kr. več. (439—11)

FRAN DEŽMAN,

knjigovez v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.

Cesarsko vino leta 1885,

pridelek bivše deželne vinarske in sadjarske šole na Slapu, je gotovo najprimernejša kapljica za bankete itd. cesarskih slavnostij.

Boteljke (polič držeče) po 70 kr. prodaja in razpošilja (485—1)

vodstvo deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu pri Rudolfovem.

Pri učiteljski

velika afriška

MENAŽERIJA.

Odprta od 8. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

Ob 8. uri zvečer: (477—2)

Predstava in krmljenje.

Št. 4416.

Razglas.

Deželni odbor kranjski razpisuje splošno ponudbeno obravnavo v namen, da se uložé ponudbe zaradi dela, katero je izvršiti gledé uravnave vodá Bistrice in Save pri Mojstrani na podlagi deželnega zakona z dne 6. junija 1887 št. 26 in sicer:

1. Naprava mostu čez Savo z zidanimi oporami, zgornji del pa bo iz lesa, za proračunjeni znesek 5000 gld.
2. Naprava zidane zgradbe (jezú) v Dolini na potoku Bistrici, za proračunjeni znesek 1700 "
3. Naprava zgradb za varstvo bregov (zaboji s kamnjem) na obeh imenovanih vodah, za proračunjeni znesek 6000 "

Skupaj 12700 gld.

Ta stavba in to delo oddalo se bode vsako samo za sé proti plačilu dovršenega dela po jednotnih cenah, vendar pa se vsprejemajo tudi skupne ponudbe za vse delo skupaj ali pa tudi za dvoje stavb. — Dotični stavbinski podatki, namreč črteži, splošni in posebni stavbinski pogoji, proračuni in cenilnik so vsak dan v navadnih uradnih urah na razgled v pisarni deželnega stavbenega urada. Prihodnji vodja stavbe dajal bode do 20. julija t. l. vsako soboto in nedeljo v navadnih uradnih urah vsa potrebna razjasnila, kar bi jih kdo zahteval.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 4. julija 1888.

Z. 8513 ex 1888.

Kundmachung.

Nach §. 60 des Zuckersteuergesetzes vom 20. Juni 1888 (R.-G.-Bl. Nr. 97) ist **lederman**, der am 1. August 1888 einen Vorrath an steuerbaren Zuckererzeugnissen, d. i. an Rübenzucker oder irgend einem Zucker von gleicher Art (Rohrzucker) in jedem Zustande der Reinheit mit alleiniger Ausnahme von zum menschlichen Genusse nicht geeigneten Syrup, von mehr als 100 Kilogramme besitzt, verpflichtet, das Nettogewicht sowie den Ort und die Räume der Aufbewahrung derselben binnen drei Tagen vom 1. August 1888 an gerechnet, also bis **3. August 1888** bei der betreffenden k. k. Finanzwach-Abtheilung oder dem zuständigen k. k. Hauptsteueramte oder Steueramte **schriftlich** anzumelden.

Eine Versteuerung dieser Vorräthe von Seite der Besitzer hat jedoch nicht platzzugreifen.

Diese gesetzliche Bestimmung wird hiemit mit dem Beifügen öffentlich verlaublich, dass die Unterlassung der vorgeschriebenen Anmeldung sowie Unrichtigkeiten derselben, welche mehr als 5 Procent betragen, mit 11 fl. für je 100 Kilogramme der nicht angemeldeten, beziehungsweise derjenigen Zuckermenge, um welche die Anmeldung von dem Zuckervorrathe abweicht, bestraft werden.

Blanquette zu den Vorrathsanmeldungen werden vom 30. Juli 1888 angefangen bei sämtlichen k. k. Hauptsteuerämtern und Steuerämtern in Krain gegen Ersatz der Gestehungskosten erhältlich sein.

Von der k. k. Finanzdirection für Krain,

Laibach, am 9. Juli 1888.

(481—2)

Št 2970.

(484)

Oklic.

Od c. kr. okrajnega sodišča v Trebnjem se naznanja, da se bode v **sredo 18. julija 1888** ob 10. uri popoldne v zapuščino **Matije Radelj-na na Gornji Dobravi pri Trebnjem** spadajoča **goveja živina**, skupaj 25 glav in mej temi 2 para pitanih volov, **razno žito** po javni dražbi proti gotovemu plačilu prodajalo.

C. kr. okrajna sodnija v Trebnjem,

dne 8. julija 1888.

Hiša

št. 31, v sredini tukajšnje vasi, na novo popravljena, pripravná za gostilno,

se dá v najem ali pod ugodnimi pogoji prodá.

Hiša ima 5 sob, kuhinjo in klet. Zraven hiše je poslopje z 2 sobama za štacuno, hlev in velik prostor za razkladanje lesa. Več se zvé pri lastniku **Juriji Meden-u** v Begunjah št. 40 pri Cerkljici. (483—1)

(467—3)